

Р Е Ш Е Н И Е

№ 243

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №252 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция (Д) „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) против решение №280 от 10.05.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1998 по описа на съда за 2012 година.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2305285 от 11.05.2012 г. на Директор на Д „ИТ“ - СО, издадено срещу „***“ ЕООД, ***, седалище и адрес на управление ***2, представлявано от *** - управител, за нарушение по чл. 333, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ), за което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно, тъй като в производството по налагане на административно наказание не били допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с правилата за връчване на съставения акт за установено нарушение (АУАН) и конкретно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Жалбоподателят навежда доводи за погрешност на изводите на първата съдебна инстанция, като излага теза, че лицето, комуто е предявен и връчен съставения АУАН е било надлежен представител на наказаното юридическо лице. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „***“ ЕООД, гр. Перник пред съда не се представлява и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му със закон правомощия, след редовно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

В резултат на извършената служебно проверка за правилно приложение на материалния закон, както и предвид сочените касационни основания за обжалване съдът намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че в хода на извършена на 27.03.2012 г., 02.04.2012 и 06.04.2012 г. от инспектори на Д „ИТ“ – СО проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на „***“ ЕООД, гр. Перник е установено, че със заповед №009/21.11.2011 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ дружеството, в качеството му на работодател, е прекратило трудово правоотношение с Виктория Олег Борисова, майка на дете, ненавършило 3 г. възраст към този момент, поради което лице ползващо се с особена закрила при уволнение, без да е поискано и съответно получено разрешение от Инспекцията по труда. За нарушението е съставен акт, предявен и връчен на Борислав Кьосовски – пълномощник на дружеството. На основание съставения акт, на 11.05.2012 г. е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършваната служебна проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство е установил наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, което е определил като основание за отмяна на правораздавателния акт само на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. Районният съд е приел, че административнонаказателното производство се е развило в нарушение на правилото на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като въпреки липсата на данни да са били

налице предпоставки по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя, АУАН е предявен и връчен на пълномощник, черпил представителна власт от твърде общо, що се отнася до представителство в производства по налагане на административни наказания, пълномощно. При тези си изводи решаващият първоинстанционен състав е постановил, че развитото се административнонаказателно производство е опорочено и е отменил процесното НП като незаконосъобразно.

Административен съд – Перник споделя правните изводи на първата съдебна инстанция за допуснато съществено процесуално нарушение във връзка със предявяването и връчването на процесния АУАН.

ЗАНН съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност по отношение реда за поставяне на начало и водене на административнонаказателно производство, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите – от нарушителите – физически лица и личното полагане на подпис в АУАН от нарушителя – ФЛ, свързани и с правото на последния да възрази и да се защити своевременно. Но ЗАНН предвижда възможност за носене на административнонаказателна, обективна и безвиновна отговорност и от юридически лица и ЕТ, което е изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, че административнонаказателната отговорност е лична. След като законът позволява това, начало на производството по налагане на административно наказание на ЮЛ и ЕТ може да се даде и със акт, съставен и връчен на представител – законов или договорен – на ЮЛ или ЕТ. Предвид съдържащата се в чл. 83, ал. 1 възможност за носене на административнонаказателна отговорност от ЮЛ и ЕТ, ЗАНН допуска законовото представителство в административнонаказателни производства, следователно възможно е по отношение на ЮЛ и ЕТ да е валидно и договорното такова и тук позицията на жалбоподателя е правилна. Но в пълномощното за приемане на действия от името на ЮЛ във връзка с производствата по налагане на административни наказания, обемът на представителната власт следва да е изрично и прецизно вписан така, че да не съществува съмнение, че законовия представител на ЮЛ е намерил за необходимо дружеството да бъде представлявано в производствата по налагане на административно наказание, с всички извършвани и следващи се във връзка с това процесуални действия, от конкретно посочено ФЛ, по силата на специално пълномощно. Това произтича от спецификата на производството по налагане на административни наказания, в което се осъществява определен вид репресия от страна на държавата спрямо нарушителите.

В настоящия случай АУАН е предявен и връчен на *** – пълномощник на управителя без да е налице изрично упълномощаване от страна на представляващия дружеството във връзка с административнонаказателни производства, образувани срещу последното, което е съществено процесуално нарушение. Приложеното по делото пълномощно с рег. №063 от 03.02.2012 г.

е общо, като от съдържащите се в същото неопределени понятия „да получава актове“, както и „право да получава всички необходими документи“ не може да се направи извод за валидна воля да бъде „заместен“ законовия представител на „***“ ЕООД в административнонаказателни производства, образувани срещу дружеството. Съдът не веднъж е указвал на контролните и административнонаказващи органи, при осъществяването на контрол по спазване на законодателството и воденето на производство по налагане на административно наказание, да подхождат с особено внимание към представяните пред тях пълномощни в случаите, когато нарушителят – ЮЛ или ЕТ е представлявано от лице, различно от неговия представител по закон.

Предвид всичко гореизложено, както и след извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт относно валидност и допустимост на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, пороци, които да са основание за отмяна или изменение на решението на първата съдебна инстанция не бяха установени. Районен съд – Перник, като е отменили процесното наказателно постановление само на процесуално основание, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №280 от 10.05.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1998 по описа на съда за 2012 година, с което отменено наказателно постановление №23-2305285 от 11.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ЕООД, ***, седалище и адрес на управление ***2, представлявано от *** – управител, за нарушение по чл. 333, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.